

ЗОКИР АБДУЛМАЖИД

ТЕРАКЗОР КУЙЛАРИ

Шеърлар

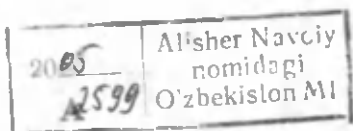
Тошкент
«Янги аср аялоди»
2005

84(54)6-3

Вадийи адабиёт

Ушбу тўплам ёш қаламкаш Зокир Абдулмажиднинг ташриф қогози. У бегубор болалик, она меҳри, муҳаббатнинг азоб ва армонлари, орзу ва умид ҳақидаги мушоҳадаларини, қалб туйғуларини шеърхонлар билан ўртоқлашмоқда. Ўйлаймизки, ёш ижодкорнинг илк машқлари сизни ҳам бефарқ қолдирмайди.

НО 31213
091

W

ISBN 5-633-01724-2

© Зокир Абдулмажид. «Теракзор куйлари».
«Янги аср авлоди», 2005 йил.

ЎЗБЕКИСТОН

Юртим, зар тупроғинг оловланмоқда,
Тангрига шукрлар бўлсин беадад.
Кўзларимда ёшим қалқиган чоғда,
Сенинг дийдорингдан олурман мадад.

Сендан балқийётган меҳр ва шафқат,
Азалдан жаҳонга таратган зиё.
Гўзал юрт десалар ҳеч сўзсиз, албат,
Сени тан олиши муқаррар дунё.

Булоқлар тиниқлик рамзидир, аммо,
Сен ўзинг энг тиниқ ёғду сеҳр-файз.
Сенинг қучоғингда Кеш, ҳам Бухоро,
Сендадир Навоий, Нодираи Вайс.

Сен ахир, буюклар маскани азал,
Ёшларинг қанотинг, эртанг эгаси.
Дунёдай меҳмондўст, эй қадим ҳалол,
Ўзингсан, она юрт, дўстлик нафаси.

Сўрсалар, шеърият султони кимдир,
Зиёси таралгай қайси томонда?
Ўшал сўнмас сиймо султон Алишер,
Авлоди яшайди ЎЗБЕКИСТОНДА.

ҚИЗЛАРГА

Қара, ўригимиз чиқарар куртак,
Оламни гулига ўрамоқ учун.
Боққил, дарахтларда қушлар жонсарак,
Нур эмган новданинг ўпиб кулгичин.

Боқ, бу тонг кўкламнинг хаёли гулгун,
Жонга бахш этмишдир ишқ баётини.
Насим — илк баҳорнинг нашъаси бугун,
Келтирмиш дилларга кўклам тотини.

Қара, йигитларнинг дилида гулу,
Ҳеч боқиб тўймайди гўзал чиройга.
Бугун гунчалар ҳам кун каби сулув,
Юзини очибди кўз-кўзлаб ойга.

Бу юрак бўлмади қанча куйдан маст,
Қанча алдамади ғаройиб ҳислар.
Ўрик-ку гуллабди, булар бизгамас,
Ҳатто жонимиз ҳам сизники, қизлар.

ОРЗУ...

Субҳидам. Тонг. Оппоқ орзулар,
Кипригимда намлана қолдинг.
Шудрингдайин томчи туйғулар,
Борлигимга ўчмас из солдинг.

Ай, беғубор тўкилган тилак,
Сенсан дилнинг илҳом, сурури.
Муҳаббатдан яралган юрак,
Сен пекиза вужуднинг нури.

Туғилдим, сенда нигоҳим,
Сен борсанки қалбимда оташ.
Не тонг, Мажнун айласа оҳим,
Оразини қизғонгач қуёш.

Оқшом чўкиб шафақнинг ранги,
Тун қўйнида дилга ботади.
Лекин сен бор, ҳар сафар янги,
Оппоқ бўлиб тонглар отади.

* * *

Сен муҳаббат кўшкенинг оий,
Кимлар сенга кўнгил қўймаган.
Ким ишқингда ошиқ девона,
Кимлар хаёл қилиб тўймаган.

Сен меҳрдан яралган пари,
Интиҳосиз, чўғланган хаёл.
Сенки эртак, сўнмас ақида—
«Сен барибир муҳаддас Аёл».

ЮРАК ВА ОСМОН

Осмон, осмон, қўлим етмас,
Йироқлашиб кетибсан.
Ризо айлаб жоним эмас,
Юрагимни олибсан.

Талпинаман сенга томон,
Мана, кўксим нишондир.
Ялинаман сенга, осмон,
Юрагимни қайтиб бер.

Солиб қўйдинг айт не кўйга,
Меҳри ёниқ тобоним.
Қайтиб бергил, ҳазил йўйма,
Юрагимни, осмоним.

Бўлмаса, ҳам гар у шодон,
Унга, меҳрим бўлакча.
Айт, не керак сенга, осмон,
Севилмаган юракча.

Тунда ой, сенда уни,
Кундуз қуёш кўрибди.
Бериб юбор юрагимни,
Қизлар сўраб юрибди.

ОҲУЖОН

Кора кўзли оҳужон, айт, қаерда маконинг,
Изинг япроқ яширди, шуми эди топганинг.

Сўқмоқлар тўла ҳижрон, манзил йироқ ҳайронман,
Нигоҳларим бойланган, дили ярим, вайронман.

Орзулари эй осмон, дилни қандоқ юпатай,
Гул дейинму кўнглимни ё севгилим деб атай.

Азобда ёқмоқ осон, кўзинг сузиб боқасан,
Куйиб турган дилимга, нега ўтлар ёқасан.

Етолмайман санга ман, камалакдай товландинг,
Айро тушдимми ё сен чорлабму оловландинг.

Етишмоққа минг довон, азобимни билсайдинг,
Бир бўса ваъда айлаб вужудни элитсайдинг.

Ғам бизни топдимикан, киприкларинг нега нам,
Ахир, диллар яйрасин, кўп эди унда ситам.

Нега жимсан, меҳрибон, кел, қочайлик узоққа,
Бизлар асир бўлмаймиз фироқ отли тузоққа.

Гул гувоҳдир ёрижон, номим, шоним сеники,
Сенинг эса лаб буриб, кулишларинг меники.

Бу дунё гулгун ишон, биз севишдан кўрқмаймиз,
Бизни ёмон деганнинг кўчасидан ўтмаймиз.

Қора кўзли оҳужон, сирга тўлуғ бу ҳаёт,
Бир кун бахтиёр айлаб, юз очади муҳаббат.

МУҲАББАТ

Муҳаббат, оловли муҳаббат,
Суймайин, куйдириб кетганим.
Умрим бор бир сени то абад,
Хаёлдир васлингга етганим.

Кечиргин, эй пари, кечиргин,
Ишқингда гадога айлансам.
Қалбингдан бор бўйи ўчиргин,
Ўзга бир юракка бойлансам.

Йиғлатиб кетасан ўзингни,
Чеҳрангда ой ботар, бу не ғам.
Севаман, дейману кўзингни,
Уялиб кетаман севгидан.

Кетдингу кўзларда ёш дарё,
Эй, менинг энг ширин тилагим.
Қандайин кўргилик бу савдо,
Муҳаббат, сиймтан малагим.

Чек қўйгум истасанг барига,
Хотира қолмайди, ким билар.
Лекин дуч келсам сен парига,
Қувончдан юрак тарс ёрилар.

КЕЛАР

Сенинг армонларинг бисёрдир, юрак,
Лек орзу қўлига осилгинг келар.
Момақаймоқларнинг сочидай енгил,
Кўкда ифорланиб сочилгинг келар.

Сен на уммон ва на чашмаи зилол,
Қумли қирғоқларга тошилгинг келар.
Битта малак қизнинг ноз кипригига,
Ўргилиб севинчдан ёш илгинг келар.

Шу буюк муҳаббат, ишқ бозорида,
Висолга етмоқ учун сотилгинг келар.
Бесўроқ, ғалаён қилиб дунёни,
Унутиб ўзингга отилгинг келар.

* * *

Киприкларинг бунчалар узун,
Боқиб ҳайрон фалакнинг ўзи.
Ой юзингга боқар ойли тун,
Осмонининг Хулқар юлдузи.

Қирқ ўримдир бу сочлар тарам,
Яширади йўғу борингни.
Сен Лайлисан, Мажнун бўлиб ром,
Танҳо кезган ишқ диёрини.

Сен ўшал қиз Ойбарчин, барно,
Қўнғиротлик Алпомишга ёр.
Сен меҳробда соч ўрган Раъно,
Изларингни ошиғи Анвар.

Ё малаксан, нигоро дилбар,
Жамолингдан уялар кўнглим.
Туғишмаган бўлсанг ҳам, эй ёр,
Бўлақелгин беозор синглим.

КЎЗЛАРИНГНИ ...

(сонет)

Кўзларингни унутдим бугун,
Эслолмадим шўх кулишларинг.
Унутилди лаб буришларинг,
Кечирилди гуноҳинг нечун.

Истар эдим киприklarингга
Маржон ёшдай сачраб қуйилсам.
Қабоқларинг бўлиб уюлсам,
Айлансам дил кўприklarингга.

Сочинг силаб ўримин ечсам,
Жавдираса мунчоқ кўзларинг,
Дердим: сўнг ишқ шаробин ичсам.

Айбинг нима, сени унутдим,
Нега олов бўлди юзларинг,
Билолмадим, хайр... мен кетдим.

ОСМОН УЗОҚ, ЕР ҚАТТИҚ

Осмон узоқ, ер қаттиқ, эртақлардан уйғондим,
Сизнинг ишқ ҳақда битган куйингиз бирла ёндим.

Осмон узоқ, ер қаттиқ, юрак тўла ҳаяжон,
Қучай дейман, ерим йўқдир, тутай десам, йўқ осмон.

Осмон узоқ, ер қаттиқ, кенг ишқ отлиқ ёбоним,
Ёмонимга муштоқ дилим, лекин йўқ-ку ёмоним.

Осмон узоқ, ер қаттиқ, қўлим калга, қучмайди,
Нега менинг орзуларим осмонларга учмайди.

Осмон узоқ, ер қаттиқ, кўксим ёниб бормоқда,
Дўстим дея юрганларим суягимни ёрмоқда.

Осмон узоқ, ер қаттиқ, сиздан нима сўрардим,
Бўлса агар икки юрак, бирин сизга берардим.

Осмон узоқ, ер қаттиқ, кетаяпман, хайр денг,
Юрагимни фаришталар хуршидга элтиб беринг.

Осмон узоқ, ер қаттиқ, кўзларимга дунё тор,
Сотар бўлсам юрагимни, бўлмайсизми харидор.

Осмон узоқ, ер қаттиқ, ё яшамоқ, ё тақдир,
Мендан ранжима, эй гул, сенга меҳрим бўлақдир.

БОҒ САЙРИГА

Келгил, боғ сайрига, тушганда туман,
Ёмғир ёққанида кел, яна такрор.
Келгил, юрагимни айлаб ёсуман,
Пойингда жонимни этайин нисор.

Келгил, эҳтиросли бўсага тўлиб,
Энтикиш ўргатиб юракка, эркам.
Келгил, бу дунёга тўйиб термулиб,
Сўнг, майли, кетамиз, қайга десанг ҳам.

ХАЙР...

Хаёлимда чақирдим сени,
Панжарага суяниб олиб.
Сўнг хонангда нилуфар гулни,
Кўрдим, қучди биров уялиб.

У сен, дедим қилмадим гина,
Кўнглим «Ким?» деб бермади савол.
Юпанмади фақат биргина,
Зор юракка чўкканча малол.

Чироқ ўчди ва ёнди такрор,
Кимдир сочиқ силкитди аста.
Дедим, сочин ювди қай дилдор,
Боқиб, бунда дил яна хаста.

Кимдир пиқ-пиқ йиғлади, «Ёлгон,
Севади у мени ҳали ҳам».
У ҳам сен, деб ўй сурдим инон,
Юрагимдан йиғладим мен ҳам.

Ким у, кўзгу банд қилган шу тоб,
Ҳарир парда, сочин тарар ким.
Ўқиётган ким, қандай китоб,
У кимлигинг яширди, гулим.

Ва сўнги бор, ўчди чироғинг,
Хаёл ичра юмилди кўзлар.
Сўнг сочларинг дарёдай оқди,
То тонггача чўмилди юзлар.

ЭРТАГА

Юрагим, эртага топамиз бирга,
Юзи гул, онаси ўпмаганидан.
Боғдаги гуллардан сўраймиз бир қиз,
Кўзидан сурмаси кетмаганидан.

Тўлин оймомодан сўраб кўрармиз,
Илтимос қилармиз шаррос ёмғирдан.
Зулфига ҳеч кимнинг қўли тегмаган,
Бир малак — юраги яралган нурдан.

Қадди санувбардир, киприклари ёй,
Қошлари камондай турса эгилиб.
Бизни севар ўшал пари сувратнинг,
Сочини шамоллар ўйнасин келиб.

Чеҳрасин парилар этсинлар орзу,
Малакларга кўзгу бўлсин юзлар чўғ.
Райҳон бўйларини таратса ҳам тонғ,
Ҳали кўрган эмас бундай кўзи шўх.

Эртага топамиз куйма, эй жоним,
Бир дилдор, онаси ўпмаганидан.
Юрак совчи бўлар топамиз, албат,
Ўн саккиз ёшига етмаганидан.

ҲАЗИЛ

Хаёлларда фақат бир тунда,
Висолингни йўлидан ўтсам.
Рози эдим, палахмонингга
Тошлар бўлиб отилиб кетсам.

Тушим эмиш, киприкларингда
Эркаландим ёшларинг бўлиб.
Кўзим очсам, ишқим дорингда,
Кетолмайман энди қутулиб.

МЕН СЕНИ СЕВАМАН...

Мен сени севаман куйлаб булбулдай,
Илк баҳор гулидан дилга ўт ёқиб.
Мен сени севаман тўзгиган гулдай,
Қоялар бўйнига туморлар тақиб.

Мен сени севаман энг сўнгги умид
Липиллаб юракдан ўчганида ҳам.
Мен сени севаман чўчиб, бемаврид,
Мингта фаришта, юз ҳур ёнида ҳам.

Мен сени севаман узун сочлари
Қирғоққа етмаган мажнунтол бўлиб.
Мен сени севаман кўзим ёшлари
Найза киприкларга маржонлар илиб.

Мен сени севаман кўкда бир чақноқ
Ёниб ўчолмаган юлдузлар қолиб.
Мен сени севаман ялтироқ чақмоқ
Юзини яширган ойдан уялиб.

Мен сени севаман юзини тўсиб
Ором истаётган бедор кўнгилдай.
Мен сени севаман лабингдан чўчиб
Япроғин қизғониб, очилган гулдай.

МЕН ЯШАЙМАН

Мен яшайман бир малакнинг бори учун,
Кипригида суйкалгучи зари учун.
Дийдоримни соғингучи пари учун,
Мен яшайман азобларга тўйиб-тўйиб,
Ҳайронаман, нега қолдим сизни суйиб.

Мен яшайман кўнмай дилнинг воласига,
Юрак илиб сочларин бир толасига.
Қулоқ солмай энди кўнглим ноласига,
Мен яшайман соғинчимни уйиб-уйиб,
Ҳайронаман, нега қолдим сизни суйиб.

Мен яшайман шу чўлпона кўзлар учун,
Қошларини ўсма ўтган қизлар учун.
Ўн беш кунлик ойдаи тўлин юзлар учун,
Мен яшайман ҳижронларда куйиб-куйиб,
Ҳайронаман, нега қолдим музни суйиб.

САЛОМ

Салом, севги, сенга муҳаббат
Деган гўзал туйғудан салом.
Салом сенга малак юзлардан,
Сенга шодон кулгудан салом.

Потила соч, чулпон кўзлардан,
Сенга салом, эй, ўгли юрак.
Ҳайрати ўт, эй оташин қалб,
Сенга салом, мендан муборак.

Сарвиқомат дилраболардан,
Салом сенга, жоним муҳаббат.
Ўктам ўғлон юраги билан,
Салом, такрор бир сенга фақат.

ТУН

Хаёлга ҳокимсан, ёлғиз ўзинг бир,
Сен, эй, қора туним, фусункор оқшом.
Бугунги кунни ҳам айладинг зикр,
Муборак айладинг ўтган кунни ҳам.

Субҳидам кутади ҳар тонг интизор,
Шаънингга такбирлар ўқишни беҳол.
Соғинган ҳам ўша бир сени бедор,
«Ташбеҳга тушмайди аслида бу ҳол».

* * *

Соғинтириб дарёларнинг этагини,
Соғинганман болаликнинг эртагини.
Мен ҳам бебош эдим кеча ҳеч гап уқмас,
Бугун шўхлик тарк айлади юрагимни.

Кўкламойим эди менинг сирдошгинам,
Йигирмадан ўтиб кетди эҳ ёшгинам.
Энди менга бесамардир севишмоқлик,
Тамом бўлди сизга деган бардошгинам.

Юриб-юриб оёғимдан қаридим мен,
Орзуда йўқ армонларда мен бор эдим.
Осмон бўлиб босса ҳамки армонингиз,
Лекин орзу қилиб тунлар бедор эдим.

Ёлғончилар, дилни топтаб, нима топар,
Ўткинч чирой, ўтар бир кун, оқ соч ёпар.
Азоб қилдим, юрагимга...нима ўйлов,
Э, ухлайман, тонгда мени гул уйғотар.

* * *

(X.2a)

Шўх кўзлар алдаса, майлига, мени,
Чўғ юзлар алдаса, майлига, мени,
Айтмасдан юракнинг ойига сени,
Мен сени барибир севиб яшайман.

Аразлар қилсанг ҳам чидайди юрак,
Аммо соғинишин қўймайди юрак,
Келурмикан минг бор сўрайди юрак,
Мен сени барибир севиб яшайман.

Кипригнингда ёшдай қалқиб бўлса ҳам,
Ёшинг дарёсида оқиб бўлса ҳам,
Юракни илондай чақиб бўлса ҳам,
Мен сени барибир севиб яшайман.

Севгимни сочларинг дорига қўйиб,
Исмингни кўксимни зарига ўйиб,
Насби висол йўғу ҳижронда қуйиб,
Мен сени, эй гулгун, севиб яшайман.

ҲАСРАТ

**Оқ чекма, шундоғам ўртанди кўнгил,
Шундоғам қуёшим узоқроқ ботди.
Унутилган юрак, тўзғитилган гул,
Хайр... демоқликка лабларим қотди.**

**Йиллар нафасидан улгайиб борар,
Энг қутлуғ муҳаббат, оташин севги.
Кимнинг юрагига ўт солди дилдор,
Қай малак кўзларин яширди кулгу.**

**Табассумга интиқ аёл зотининг,
Биргина арази йўқотса барин.
Истардим Ленера рашкчи хотиннинг,
Қайтадан ёқмоқни ишқ гулханларин.**

**Ҳайрат бегонадир бизга мутлақо,
Кўнгил деганлари буюк, муқаддас.
Садоқат бозорда топилмас лиқо,
Интизор бўлмоқлик абадий эмас.**

БАҲОР

Баҳор, муҳаббатим забони бўлиб,
Сўйлаб бер, гунчанинг муҳаббатини.
Баҳор, муҳаббатим шўх сози бўлиб,
Куйлаб бер куйларнинг энг сарасини.

Куйла, сирларимни очиб ташлайин,
Куйла, муҳаббатдан тинглайин дoston.
Куйла, ганимларим бўзлаб йиғласин,
Куйла, ер йиғласин, йиғласин осмон.

Баҳор, сен яралдинг куйламоқ учун,
Куйлаб бер, булутлар тўкишсин кўз ёш.
Куйла, кўнгил деган ҳовурдан тушсин,
Куйлайвер, юрагим беролса бардош.

НАВРЎЗ

Хайрият, боғимга келмоқда баҳор,
Дарахтлар гунчасин этади кўз-кўз.
Тонгнинг қучоғида қушлар ҳам бедор,
Ажабким, элимга келмоқда Наврўз.

Кел, эй меҳрибоним, бўлиб меҳмоним,
Ташриф эт, шу суюк остонамизга.
Чимдим бахт ато эт, эй, менинг жоним,
Она Ўзбекистон кошонамизга.

Биз сени кутганмиз, кутамиз тугал,
Эй, сен кўкламойим, муҳаббат фасли.
Таъзим этажакмиз ҳар недан аввал,
Сенга севги фасли, ҳарорат фасли.

ОНАМГА

(Онам Саида ая Шукур қитъга)

Туғилган еримдан йироқлаб кетдим,
Ёзилган қисматдан ненидир кутиб.
Фақат бир нарсани зориқиб кутдим,
Онажон, меҳрингни, бахтни унутиб.

Онам, қиблагоҳим, ҳақдир, ноҳақдир,
Хаёлга кўмаман кўҳна дунёни.
Насиб этмаганда шумгина тақдир,
Бошимга солмасдим бунча ғавғони.

Айт, нега юзларинг сўлғиндир яна,
Ўйлаяпсан маъюс қандай савдони.
Қўйгил, оқшом чўкди ором ол, ҳарна,
Унутарсан ташвиш тўла дунёни.

Малҳам бўлай дейман, эй меҳр кўзим,
Ҳатто ўйимнинг ҳам етмас қадами.
Бошим қўйгим келар тиззангга бир зум,
Тополмайман сендай мунис онани.

Майли, ўтаверсин йиллар тўзони,
Кунлар олса, майли, ёшлик виқорин.
Аммо сенинг меҳринг дунё сўзони,
Куйлар чертиб абад муҳаббат торин.

* * *

Хазонлар ёпмоқда ўтган йўлларни,
Поёндоз тушмоқда қадам-бақадам.
Эртакка айланиб борар бугунча
Кўзлардаги шодлик, диллардаги ғам.

Сунъий кўллар қуриб борар, басма-бас
Дарахтлар кийимни ташлайди обдан.
Лекин ташбеҳ эмас, бунга минг сатр
Ҳадя этмоқлик ҳам энг сўнгги армон.

Хаёл чуваланиб кетар сўқмоқдай,
Кулфатга улфатдош бўлар туйғулар.
Бугунча яшаймиз, алҳол эртага
Яшаш ҳам ёқмайди, паймона тўлар.

Суврат-сийратингга ташлайман назар,
Олтин товланишдан қамашмоқда кўз.
Манзилинг бўлса ҳам шу қадар йироқ,
Бир муддат қол бизда, жоним олтин куз.

ЁМҒИР

Ҳали ёғаётир боғларда ёмғир,
Астагина мудраб тушмоқда туман.
Дарахтлар жунунваш, ҳорғин олар тин,
Япроқлар ер узра ёлар дастурхон.

Кўзлар қамашмоқда оловранг бу ҳол,
Дилларда бир учқун... ўт олар таниш.
Кўксимда ҳеч сўнмас бир ёлқин сочиб,
Яна мусаффолик қилар уйғониш.

ТОШКАНДА... ТОНГЛАРНИ СОҒИНДИМ

(М.Юсуф шеърига ўхшашма)

Тошканда... тонгларни соғиндим,
Нина тиконларни соғиндим.
Атлас кўйлақларда юрган шўх,
Қопи камонларни соғиндим.

Райҳон шохин қучоқлаб олган,
Оппоқ мезонларни соғиндим.
Боссанг гичир-гичир талотўп,
Барги хазонларни соғиндим.

Сочлари оқ, оппоқ рўмолли,
Мен онажонларни соғиндим.
Тонглар туриб қуёшни кутган,
Офатижонларни соғиндим.

Сомон йўли, тиниқ феруза,
Юлдуз фишонларни соғиндим.
Тол хивичдан ясалган камон,
Эгилган онларни соғиндим.

АЁЛЛАР...

Аёл сийратини билмайди ҳеч ким,
Доимо кради ташвишга ботиб.
Кўксида минг битта дарди бор, тегманг,
Ухламас юзлари болишга ботиб.

Бир қўлда супурги, челакни излаб,
Яна ташвишлари ҳадсиз, зиёда.
Айт, шунча ўй билан ким юрар эди,
Аёл бўлмаганда агар дунёда.

Она мўътабарсан, азизсан, буюк,
Тиз чўксак арзийди пойингга сенинг.
«Пари» изламайлик дилга эркаклар,
Ахир, нимаси кам аёл меҳрининг.

ОНАЖОН

Ёнингизда негадир бугун,
Қолгим келяпти, онажон.
Тиззангизга бош қўйиб нафас,
Олгим келяпти, онажон.

Зор-зор йиглаб дунё ғамларни
Тўкким келяпти, онажон.
Армонларим кўзин ёшига,
Бўкким келяпти, онажон.

Лаҳза умр қўрғонларини,
Бузгим келяпти, онажон.
Меҳрингизнинг дарёсида жим,
Сузгим келяпти, онажон.

Согинчи йўқ юзим сиз томон,
Бургим келяпти, онажон.
Жаннат уйда сиз билан узоқ,
Юргим келяпти, онажон.

Ёнингизда негадир бугун,
Бўлгим келяпти, онажон.
Толбешикка бошимни қўйиб,
Ўлгим келяпти, онажон.

КУКЛАМ

Бинафша кулишни сендан ўрганган,
Қизгалдоқ чеҳрангдан ранг олгани рост.
Нуқсу чиройингга ҳаваслар қилиб,
Бугун ифорингдан момақаймоқ маст.

Айт-чи, у сенмасми, сармаста шамол,
Ёнингда ўтганда тин олган бирпас.
Сенмасми, қизгалдоқ бўйнидан қучиб,
Бир ажиб яралган ўтли эҳтирос.

Бахтни куйлаётган, лолақизгалдоқ,
Нишона эмасми, ташрифингдан ё.
Гулгун жамолингдан маст бўлса, не тонг,
Хусну латофатга тўла бу дунё.

ОТА

*(Отам Абдумажид
Маҳмадўст ўғлига)*

Ота, сочларингиз қачон оқарди,
Қачон ажин босди юзларингизни?
Қабул айланг таъзимда бошим,
Ўпайин эгилиб изларингизни.

Бехосдан уйғотиб қўйганда баъзан,
Дейсиз, тўхта, болам, дам олай бироз.
Совқотдим, устимга ёпиб қўй чопон,
Сўнг дейсиз яшагин, ўғлим, беғараз.

Ота, туринг, ота, вақт алламаҳал,
Тун ҳам яримидан оғиб кетди-ку?!
Жон болам, ётавер ўзинг бемалол,
Ахир, чорак умрим шундай ўтди-ку?!

Яратганга шукр, бағримиз бутун,
Сиз билан боримиз кўрамиз баҳам.
Ажаб, юлдузлари чақноқ ушбу тун,
Сизга умр тилаб турсин тонгда ҳам.

БИНАФША

Мен сени қиш бўйи соғиниб келдим,
Хазонларни кечиб оғриниб келдим.
Дардимни дostonлаб ёриниб келдим,
Соғинчга харидор, гулим бинафша.

Келақол, юзимга юзинг босайин,
Соғиниб кетяпман соғинган сайин.
Бўйингни келтирди шамоллар майин,
Соғинчга харидор, гулим бинафша.

Оппоқ қор кучоғим тўлдиролмайди,
Кечиксанг кўзларим кутиб толмайди.
Кетсанг ҳам сен гўзал кўнглим қолмайди,
Соғинчга харидор, гулим бинафша.

Мен сени қиш бўйи соғиниб келдим.

БАҲОР

Тоғлар нафасини келтириб бунда,
Баргхазон боғларда йиғлар оппоқ қор.
Инжу музликларга меҳру вафодан,
Соғинчи эриниб шивирлар баҳор.

Қор кечиб, чечаклар қўмсаб, энтикиб,
Истаймиз дунёга эзгулик бу дам.
Кўзларда қувончу юзларда соғинч,
Уйғониш фаслига қўямиз қадам.

* * *

Дўстлар кам, ғанимлар тўп-тўп кўпаяр,
Бемаврид туғилган қора қарғадай.
Матлабга эришсанг олдингда борар,
Ўзларини тутиб олим, дарғадай.

Улар хушомадни майин сипқориб,
Пашшадан фил ясаб сотгувчилардир.
Нафинг тегса агар изингдан бориб,
Остонангни ялаб ётгувчилардир.

АЙТИШУВ

Бой ила камбағал орасида фарқ,
Сўрсалар айтардим: танга-пул озроқ.

Суврат ила сийрат гўзал қай бири,
Дердим: иккиси ҳам оламнинг сири.

Қарилик ёшлиқдан нима фарқ қилар,
Дердим: маъни билан яшамоқ даркор.

Пок билан нопокнинг ўртаси қанча,
— Англамоқ керакдир умр етганча.

Кундузнинг тунлардан фарқи нимадир,
— Икков икки ёқли битта кемадир.

Жаннат, дўзах қайси кўнгил шами
Дердим: буларсиз йўқ ҳаётда маъни.

Бу дунё, айт, қачон яралган деса,
— Билмам, билолмагум, Худо билмаса.

АЙТИНГ

Айтинг, не истайсиз мендан, азизим,
Нимага бунчалар қиласиз қистов.
Сўраманг юракни мен... сотиб қўйдим,
Ахир, битта эди эгаси олов.

Дилим армонларга тўлгани камми,
Яна не истайсиз гапиринг, ўртоқ.
Умрнинг ярмини дард эгаллади,
Қолганига ҳоким висол ё фироқ.

ЮЛДУЗЛАР ҲАҚИДА

Юлдузлар чамани — самои азим,
Айт, қачон бўлади кўксинг бус-бутун.
Турфа хил нигоҳлар мужассам сенда,
Минг бир хил товланиб турганинг учун.

Юлдузлар макони, қўл етмас чексиз,
Бўшлиқларга сингиб кетган эй олам.
Меҳру муҳаббатни улашганингда,
Ўзинг билганмидинг борлигини ғам.

Юлдузлар маскани ҳайратга тўлуғ,
Айт, чигал ишлардан тўларми кўнглинг.
Бунда разолатнинг қўллари узун,
Не учун очиқдир бидъатга йўлинг.

Олиб кетинг мени соф юрак билан,
Фикрат уйларига берайлик зарҳал.
Магар гуноҳ бўлса қаватма-қават,
Савоб ҳам қилайлик, бас, шундай маҳал.

ОРЗУ

Яна оқшом чўкса боғларга хиёл,
Хукмрон бўлса тун борлиққа бутун.
Тарқовчи тумандай сармасту беҳол,
Олам ҳам ўй сурса беовоз, беун.

Асрни йиғлатса бир куз оқшоми,
Кундузлар бўлакча ўтса-я бунда.
Ўтказсанг умрингни лаҳза бир онин,
Қувончларга тўла шундай бир тунда.

Йўлаклар кўмилса япроқлар билан,
Кулгуга бойланса сўнг гамгин қарош.
Гулбаргнинг лабида покиза шабнам,
Жилмайиб гул сириин айлаб қўяр фош

* * *

(айрим кимсаларга)

Тухмат балосидан, ўт балосидан,
Асрагин, ё Аллоҳ, дейсан жавоб шул:
Агар тухмат қилса сенга бир нодон,
Кабири гуноҳнинг ўчоғида ул.

Унга парво қилма, у сенга азал,
Адоват сақларди чиркин кўнглида.
Назар қил, тухматдан кунини кўриб,
Итдай ўлиб кетар азоб чўлида.

Дўст борки, шукрона айтар боринга,
Дўстлар бор, бел бўлмас эл заҳматига.
Насиб этса умр ўтгунича то,
Дуч келма, биродар, дўст тухматига.

ИНСОФ БИТАРМИ

Емирилиб борар тоғлар пурвиқор,
Анҳорлар тескари оқиб ўтади.
Чаманлар қовжирар, тўкилади зар,
Қачон сендайларга инсоф битади?

Йўллар кўтиб қолар атирлар ҳидин,
Майсадан хушбўйлик, билким, кетади.
Туби кўринади йўқлик сарҳадин,
Қачон сендайларга инсоф битади?

Гуллар айланади тиканакларга,
Аммо бўйларини сочиб ўтади.
Забон битиб қолар кўрнамакларга,
Қачон сендайларга инсоф битади?

Бандамиз-ку ахир, эмасмиз шайтон,
Бахтлилар, бахтсизлар манзил етади.
Қарорин топажак адолат, имон,
Қачон сендайларга инсоф битади?

Рангдор сирли олам очмагай сирин,
Хоҳ шоҳ бўл, гадо бўл, даврон кетади.
Адл кўрғонин ҳам тикламоқ мумкин,
Лекин сенга қачон инсоф битади?

ҒУРУР

Онам бир сўзини такрор айтарди:
Илойим, йигитнинг ризқи бўлсин бут.
Не истаса бажо йигитнинг марди,
Ҳеч ҳам ўтган кунни қилмагай унут.

Отам бир сўзини айтарди такрор:
Бут бўлсин аввало йигит иймони.
Рост виждон юксақда илинган тумор,
Ғурур йигитликнинг шарафи шони.

Мен ҳам такрорлайман, бир сўзни, дўстим:
Умрингни ёритсин, ростгўйлик шами.
Мабодо йиқилсанг елкаман ўзим,
Айт, бехос қоқилсам сен ҳам елками?

ТЎРТЛИКЛАР

Бу зот очик; кўнгил, бунисин эса
Ичи сочидан ҳам қорайиб кетган.
Анов диёнатли, унисин эса
Кўчасидан фақат хиёнат ўтган.

* * *

Биз андак ҳаётни тушуниб қолдик,
Ва андак балога етиб ақлимиз.
Азалдан яшашнинг маънисин билмай,
Гаранг бўлар умр деган нақлимиз.

* * *

Биз юрган йўлларга тушмоқда хазон,
Кўмилиб бормоқда сўқмоқли тақдир.
Минг ташвиш, минг битта ғам-андух билан,
Ўтиб бормоқдадир бизнинг ҳам умр.

* * *

Унда умр бир карвондир вақт эса сарбон,
Фақат ундан қолиб кетганинг, абас.
Нақлким: бевафо дунё камига,
Ўткинчи юз умринг етмас дўстим бас.

* * *

Сўнгги пушаймондан ўзингни асра,
Тушмайин гулдайин умрингга хазон.
Ўтган ҳар лаҳзангни тургин варақлаб,
Душман бўлмасидан сўнгги пушаймон.

МУНДАРИЖА

Ўзбекистон	3
Қизларга	4
Орзу... ..	5
«Сен муҳаббат кўшкетинг ойи...»	6
Юрак ва осмон	7
Оҳужон	8
Муҳаббат	9
Келар	10
«Киприкларинг бунчалар узун...»	11
Кўзларингни	12
Осмон узоқ, ер қаттиқ	13
Боғ сайрига	14
Хайр... ..	15
Эртага	16
Ҳазил	17
Мен сени севаман... ..	18
Мен яшайман	19
Салом	20
Тув	21
«Соғинтириб дарёларнинг этагини...»	22
«Шўх кўзлар алдаса, майлига, мени...»	23
Ҳасрат	24
Баҳор	25
Наврўз	26
Онамга	27
«Ҳазонлар ёпмоқда ўтган йўлларни...»	28
Ёмғир	29
Тошқанда... Тонглари соғиндим	30
Аёллар... ..	31
Онажон	32
Кўклам	33

Ота	34
Бинафша	35
Баҳор	36
«Дўстлар кам, ғанимлар тўп-тўп кўпаяр...»	37
Айтишув	38
Айтинг	39
Юлдузлар ҳақида	40
Орзу	41
«Тухмат балосидан, ўт балосидан...»	42
Инсоф битарми	43
Фурур	44
Тўртликлар	45

Адабий-бадий нашр

ЗОКИР АБДУЛМАЖИД
(ПАРДАЕВ)

ТЕРАКЗОР КУЙЛАРИ

Шеърлар

Мухаррир А.САИД
Бадий муҳаррир Б.БОЗОРОВ
Мусаҳҳиҳ Д.МИНГБОЕВА
Тех.муҳаррир Е.ДЕМЧЕНКО
Компьютерда саҳифаловчи Е.НАЗАРОВА

ИБ № 4021

Босишга 5.04.2005й.да рухсат этилди. Бичими 84x108 1/32.
Босма тобоғи 1,5. Шартли босма тобоғи 2,52.
Адади 1000 нусха. Буюртма № 83.
Баҳоси келишилган нарҳда.

«Янги аср авлоди» нашриёт-матбаа марказида тайёрланди.
«Ёшлар матбуоти» босмаҳонасида босилди.
700113. Тошкент, Чилонзор-8, Қатортол кўчаси, 60.